

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: J.P., proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2015 č.j. VVŽÚ/3348/15,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Napadené rozhodnutí

Krajský úřad Plzeňského kraje žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 1.6.2015, čj. VVŽÚ/3348/15 zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Stříbro ze dne 20. března 2015, čj. 238/SEK/2013. Tímto rozhodnutím Městský úřad Stříbro (dále též *správní orgán I. stupně*) jako věcně a místně příslušný exekuční správní orgán rozhodl podle § 129 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. (dále též *správní řád*) a žalobci uložil k vynucení povinnosti uložené jemu vykonatelným rozhodnutím Městského úřadu ve Stříbře, ze dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013 první pokutu ve výši 5.000,- Kč splatnou do 15 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet města Stříbra. V případě nesplnění uložené povinnosti ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí bude ukládána další pokuta.

II. Žaloba

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, v jejíž části I. a II. rekapituloval průběh řízení před správními orgány, v jehož průběhu Městský úřad Stříbro dne 5.11.2013 rozhodl ve věci ochrany pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. a uložil žalobci povinnost do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí obnovit předešlý stav, a to ve formě odstranění zdiva zazděných vstupních dveří a obnovení přístupu do bývalého špýcharu ze dvora č.p. 21 v obci Svojsín.

V části III. žaloby žalobce tvrdil, že správní orgán nevyhodnotil správně, co má být posuzováno jako pokojný stav, a to s ohledem na pravomocné stanovisko dřívějšího posouzení věci Městským úřadem Stříbro ze dne 15.8.2013. Podle žalobce dotčená stavba hospodářské budovy se nachází na části stavební parcely 42 v k.ú. Svojsín a vlastníkem této parcely jsou A.P., bytem ... a E.P., bytem tamtéž. Při kontrolní prohlídce stavby bylo zjištěno, že u dotčené stavby došlo k zazdění dveřního otvoru severní obvodové zdi a k obnovení dveřního otvoru do dotčené stavby z východního směru, tj. od rodinného domu č.p. 49 Svojsín. Tyto práce provedl syn paní Poláckové.

Žalobce tvrdil, že vydáním rozhodnutí Městského úřadu Stříbro ze dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013 v řízení o předběžné ochraně orgánem státní správy podle ust. § 5 občanského zákoníku se správní orgán dopustil pochybení, když odmítl poskytnout ochranu poslednímu fakticky pokojnému stavu, jenž sám vydal ve svém stanovisku. V této souvislosti žalobce poukázal na názor Ústavního soudu o pochybnosti přijatelnosti koncepce ust. § 5 občanského zákoníku.

Žalobce tvrdil, že správní orgán rovněž pochybil, resp. lze důvodně pochybovat o nezaujatosti jeho zaměstnanců tuto věc vyřizujících, když nerespektují předchozí pravomocná rozhodnutí.

Žalobce tvrdil, že správní orgán pochybil, resp. lze důvodně pochybovat o tvrzení žalovaného správního orgánu týkajícího se opominutí práv právem chráněných zájmů a povinností třetí osoby a tím dotčení práv a právem chráněných zájmů třetí osoby, jak uvádí žalovaný správní orgán. V odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Stříbro, jehož přezkumu se žalobce u žalovaného správního orgánu domáhal přezkumu, je zcela jasné uvedeno, a to opomenutý účastník nemohl vykonávat práva účastníka řízení. Jedná se o neopomenutelného účastníka mající vlastnické právo. O tom, kdo je vlastníkem sporné nemovitosti správní orgán věděl.

Opomenutí účastníka, jehož práva, právem chráněné zájmy či povinnosti byly dotčeny rozhodnutími žalovaného a exekučního správního orgánu, a to opomenutí účastníka mající vlastnická práva A.P. a E.P., obě bytem ..., Plzeňský kraj, činí úkony Městského úřadu Stříbro v řízení čj. 238/SEK/2013 a žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje, pro procesní vadu nicotnými.

Žalobce považoval veškeré rozhodnutí Městského úřadu Stříbro ve věci čj. 238/SEK/2013 a Krajského úřadu Plzeňského kraje ve věci čj. VVŽÚ/33/48/15, za

nepřezkoumatelné, účelové, v rozporu s dřívějšími pravomocnými rozhodnutími a v rozporu s dobrými mravy, navíc obcházející právo vlastníků jako neopominutelných účastníků.

Žalobce z těchto důvodů navrhl, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného zruší a současně zruší rozhodnutí Městského úřadu Stříbro ze dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013, a kterým rozhodnutí Městského úřadu Stříbro ze dne 18.9.2013, čj. 991/OVÚP/13 se potvrzuje. Žalobce požádal, aby žalovaný mu nahradil náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že žalobce namítá především svůj nesouhlas s primárním rozhodnutím ve věci ochrany pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku. Řízení o ochraně pokojného stavu bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím krajského úřadu ze dne 5.2.2014, čj. VVŽÚ/390/14. Žalobce tvrzeními uvedenými v žalobě vyjadřuje především svůj nesouhlas s rozhodnutím ve věci ochrany pokojného stavu, tj. rozhodnutím ze dne 5.2.2014, čj. VVŽÚ/390/14 a nikoli však s rozhodnutím o uložení donucovací pokuty, tj. s rozhodnutím ze dne 1.6.2015, čj. VVŽÚ/3348/15. Žalovaný tak soudí z námítky žalobce, že správní orgány nevyhodnotily správně, co má být posuzováno jako pokojný stav. V této souvislosti žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí o poskytnutí ochrany pokojného stavu. Stejně tak odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 1.6.2015, čj. VVŽÚ/3348/15 zdůvodňující uložení donucovací pokuty. V daném případě byla pravomocným rozhodnutím podle § 5 občanského zákoníku uložena žalobci povinnost obnovit předešlý pokojný stav. Žalobce tuto povinnost nesplnil a to i po opakovaném prodloužení lhůty. Prvoinstanční správní orgán proto přistoupil k exekučnímu řízení a k uložení donucovací pokuty. Podle žalovaného byl postup správních orgánů v souladu se zákonem a tím žalobu označil za nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 na 2 s.ř.s.).

O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání ve shodě s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce v zákonné lhůtě 2 týdnů k výzvě předsedy senátu svůj nesouhlas nevyjádřil.

Žaloba není důvodná.

a) výchozí skutková zjištění

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že k žádosti Ing. M.Š. Městský úřad Stříbro vydal rozhodnutí ze dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013 a v řízení o ochraně pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 5.2.2014, čj. VVŽÚ/390/14 žalobci uložil do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí obnovit předešlý pokojný stav, a to ve formě odstranění zdiva zazděných vstupních vchodových dveří a obnovení přístupu do objektu bývalé sýpky ze dvora nemovitosti ..., Plzeňský kraj. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.2.2014. Dne 7.8.2014 Městský úřad Stříbro vydal exekuční výzvu, kterou žalobci umožnil v náhradní lhůtě do 10 dnů ode dne doručení exekuční výzvy splnit povinnost stanovenou mu pravomocným rozhodnutím ze dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013.

Dne 20. března 2015 Městský úřad Stříbro vydal usnesení – exekuční příkaz čj. 238/SEK/2013, z jehož odůvodnění vyplynulo, že Městský úřad Stříbro dne 5.11.2013 rozhodl o ochraně pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku a svým rozhodnutím ze dne 5.11.2013 čj. 238/SEK/2013 uložil žalobci povinnost do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí obnovit předešlý pokojný stav, a to ve formě odstranění zdiva zazděných vstupních vchodových dveří a obnovení přístupu do objektu bývalé sýpky ze dvora nemovitosti ... Plzeňský kraj. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.2.2014. Žalobce povinnost uloženou pravomocným rozhodnutím nesplnil. Z tohoto důvodu Městský úřad ve Stříbře konstatoval, že provede exekuci podle § 129 správního řádu uložením donucovací pokuty.

Dne 20. března 2015 Městský úřad Stříbro vydal rozhodnutí podle § 129 odst. 1 správního řádu, kterým žalobci uložil donucovací pokutu ve výši 5.000,- Kč z důvodu nesplnění povinnosti stanovené pravomocným a vykonatelným rozhodnutím Městského úřadu ve Stříbře ze dne 5.11.2013 čj. 238/SEK/2013.

b) právní posouzení věci

Předmětem řízení před správním orgánem I. stupně a před žalovaným bylo provedení exekuce k vynucení povinnosti uložené žalobci vykonatelným rozhodnutím Městského úřadu ve Stříbře dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013. Ve smyslu § 112 správního řádu exekuce k vymožení nepeněžitě povinnosti se řídí povahou uložené povinnosti. Lze ji nařídit a provést těmito způsoby:

- a) náhradním výkonem v případě zastupitelných plnění,
- b) přímým vynucením v případě nezastupitelných plnění zejména vyklízením, odebráním movité věci a předvedením nebo
- c) ukládáním donucovacích pokut.

Z těchto obecných způsobů provedení exekuce správní orgán I. stupně přistoupil k ukládání donucovacích pokut podle § 129 odst. 1 správního řádu. Podle tohoto zákonného ustanovení nelze-li nebo není-li účelné provádět exekuci náhradním výkonem nebo přímým vynucením, vymáhá se splnění povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše nákladů na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100.000,- Kč. Exekuční správní orgán uloží povinnému donucovací pokutu rozhodnutím, v němž mu určí, aby zaplatil ve lhůtě nejméně 15 dnů ode dne nabytí právní moci.

Projednávanou žalobou se žalobce domáhal ochrany svých veřejných subjektivních práv v souladu s ust. § 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního. Oprávnění domáhat se ochrany těchto svých subjektivních veřejných práv vyplývá z ust. § 65 odst. 1 s.ř.s, podle kterého ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv předcházejícím řízením úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění i ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Vymezený předmět řízení před správními orgány, kterým bylo *provádění exekuce*, také vymezoval kompetence příslušného exekučního správního orgánu, který exekuci prováděl na podkladě ust. § 103 a násl. správního řádu. Ve vedeném exekučním řízení bylo exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí Městského úřadu ve Stříbře z 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013. Žalobce přitom správnímu orgánu I. stupně jako věcně a místně příslušnému exekučnímu správnímu orgánu a žalovanému jako příslušnému odvolacímu orgánu vytýkal nesprávné posouzení toho, co má být posuzováno jako výchozí pokojný stav. Příslušný exekuční správní orgán však nebyl nadán pravomocí tyto otázky posuzovat, neboť tato otázka již byla předmětným pravomocným rozhodnutím závazně vyřešena a v exekučním řízení nebylo možné tuto otázku opětovně otevírat. Na rozhodnutí Městského úřadu Stříbro ze dne 5.11. 2013, čj. 238/SEK/2013, které bylo exekučním titulem, na jehož podkladě je vedena proti žalobci exekuce, je třeba nahlížet jako na rozhodnutí správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem stanoveným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Tento postup je výrazem uplatnění zásady presumpce správnosti správních aktů orgánů veřejné moci. Z tohoto důvodu tvrzení žalobce, že správní orgán nevyhodnotil správně, co má být posuzováno jako pokojný stav, je nedůvodné.

Žalobce dále vytýkal správním orgánům, že se nezabývaly nezaujatostí zaměstnanců správních orgánů věc vyřizujících, kteří nerespektovali předchozí pravomocná rozhodnutí, která se dostávala do přímého rozporu s rozhodnutími dřívějšími. K této žalobní výtce krajský soud zdůrazňuje, že příslušný exekuční správní orgán a ani žalovaný nebyli nadáni kompetencí posuzovat vyloučení úředních osob z projednávání a rozhodování věci v řízení, které bylo zakončeno pravomocným rozhodnutím správního orgánu, které se stalo následně exekučním titulem. Tento závěr je podepřen ust. § 14 odst. 1 správního řádu, podle kterého každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomocí správního orgánu, o niž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkovi řízení nebo jejich zástupců takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu pak účastník takového řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby, nebo ten, kdo má obdobné postavení.

Posuzování otázky podjatosti úředních osob v řízení zakončeném pravomocným rozhodnutím, které nabývá povahy exekučního titulu a je podkladem pro provádění exekuce proto zjevně nenáleží exekučnímu správnímu orgánu provádějícímu výkon rozhodnutí. Posuzování této otázky totiž náleželo do předchozí fáze správního řízení, která v posuzované

věci byla završena vydáním rozhodnutí Městského úřadu ve Stříbře dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013. Z tohoto důvodu tvrzení žalobce, že správní orgán nevyhodnotil správně otázku podjatosti úředních osob je nedůvodné.

Do fáze provádění výkonu rozhodnutí ukládáním pokut k vynucení povinnosti uložené vykonatelným rozhodnutím správního orgánu, rovněž nenáleží posuzování otázky, zda uložená povinnost obnovit předchozí pokojný stav byla správně uložena pouze žalobci nebo zda existuje i další okruh tzv. třetích osob, které by měla ukládaná povinnost též stíhat. Tato otázka byla závazně vyřešena v řízení zakončeném vydaným pravomocným a vykonatelným rozhodnutím Městského úřadu ve Stříbře ze dne 5.11.2013, čj. 238/SEK/2013, které se stalo exekucním titulem a příslušný exekuční úřad nebyl oprávněn řízení o provedení exekuce tyto otázky otvírat a pokud tak učinil, nebyl jeho postup procesní vadou, natož natolik závažnou, aby mohla způsobit nicotnost vydaného rozhodnutí. Z tohoto důvodu tvrzení žalobce, že správní orgán neposoudil správně právní důsledky postavení tzv. třetích osob, je nedůvodné.

Žalobce v projednávané žalobě vytýkal žalovanému a správnímu orgánu I. stupně procesní vady a nesprávnou aplikaci hmotně právních ustanovení, které lze vytýkat ve vlastním řízení o ochraně pokojného stavu, však nikoliv do řízení o provádění exekuce vymožení povinnosti uložené pravomocným a vykonatelným rozhodnutím správního orgánu. V tvrzeném rozsahu tak žalobce nemohl být dotčen na svých právech a jeho žaloba byla soudem proto vyhodnocena jako nedůvodná. Na podkladě ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. také soud tuto žalobu zamítl.

Ve shodě s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, neboť žalovaný, který v řízení dosáhl procesního úspěchu, náhradu nákladů řízení neuplatnil.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 28. června 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková